

מאורע. איפיינה אותו ההצגה שהוצגה על הבמה. היא שהעידה כי המדובר אינו ב' רנסאנס של התיאטרון הישראלי אלא בהלי ויתו.

הבנין המודרני הנוצץ, שנועד להקים לי תחיה את התיאטרון הממלכתי הגוע, יהיה כפי הנראה מצבת יקרה ונוצצת, אבל מצבה.

★ ★ ★
חוקצות מלמזה לסדרנים

תחיתה של הבימה תוכננה על-ידי מנהליו החדשים של התיאטרון, המנ' הלי (גבריאל צפרוני) והאמנותי (דיוויד ויליאם) להיערך על-ידי סידרה של מחזות חדשים: בת'סחף של צ'כוב, הקיץ, הלון וחזור של המחזאי הישראלי ישראל אלירז, ארתור אוי של ברט ש גולת הכותרת — חג הסנדלרים של תומאס זקר.

שלוש מהצגות אלה נועדו להיות הצגות יוקרה, שישעירו את חיי התיאטרון בארץ, כמו בימים הטובים שכל הצגה בהימה היתה חג לתיאטרון הישראלי. במשך כמעט

ביקור הגברת הזקנה

ראשי-הממשלה, גולדה מאיר, מחובקת על ידי רעייתו של השחקן הוותיק אהרן מסקין.

נשיא המדינה זלמן שזר מגיע לחברת השחקנית חנה רובינא.

נשיאים ורוח ותיאטרון אין

הלווייה ב-7,500,000 ל"י

לתיאטרון הממלכתי שוקבר בערימת שיש וזכוכית

גם כן זמן קצר אחרי ששיפץ את בניינו, אם כי בהוצאה קטנה בהרבה מזו שהוצאה בנסיון להחזיר את הבימה לחיים.

פאר תצוגי מוסף ללא ספק לחתייה ה' תיאטרונית, הוא הופך את ההליכה לתיאטרון לביקור במקום השונה מן השיגרה גה חוליץ. הוא מאציל על בית התיאטרון אחירה של אצילות והרחבת-הדעת הדרושה כדי לס' פוג חתייה תיאטרונית עד תומה. אולם לכל אלה אין כל ערך כאשר לתיאטרון אין מה למכור. כאשר אין לו קו מנחה או אידיאה כלשהי המתווה את בחירת הרפרטואר שלו. אין גם כל טעם בבחירת מחזות קלאסיים להצגה על סמך הצלחתם בחו"ל, כאשר לי רשות תיאטרון לא עומד צחת של שחקנים בעלי רמה ויכולת, המסוגלים להעלות הצ' גה כזו — וזה בדיוק מה שקורה בזמן ה' אחרון בהימה.

★ ★ ★
דמה אין שחקנים?

כאשר ייסדה קבוצת צעירים נלהבת את הבימה במוסקבה, לפני 50 שנה, עלתה לארץ כקולקטיב מאורגן אחרי שמונה (המשך בעמוד 23)

עונה שלימה הועסקו שלושה במאים זרים בביום ההצגות. הון עתק הושקע בתפאור רות. רק התפאורה להצגת בת'סחף עלתה למעלה מ-100 אלף ל"י.

אף אחת מהצגות אלה לא קצרה את התגובות המצופות. המבקרים הסקרנים לי גבי החידושים שהונהגו בהימה, יכלו להתפעל אולי מתלבושות הסדרנים החדשות, דוגמת מדי הייצוג של הקומדי פראנסיז, עם הולצות מלמלה ומקטורנים סגולים, אבל לא ממה שראו על הבמה. המבקרים המקצועיים קטלו את ההצגות בנו אחר זו, או שהסתפקו במתמאות פושרות.

כאשר נערכה הפתיחה התגיגית היה כבר ברור שהרפרטואר של הבימה הוא קטסי טרופה, ביוון לתיאטרון הישראלי, ומחלל נוסף בשרשרת המחזלים שהעמידו סימן שאלה על קיומה של הבימה כתיאטרון אח' רי יובל שנים.

★ ★ ★
לפי חוק פארקינסון

לדה הזוכרים להימה את חסד נעו' ריה, טוענים שאין לכאוב את כאב ה' כסף שהושקע בשיפוץ הבנין. כי במקום

בריזיט וארנון מילצין

ייצגו את נוער הדיסקוטקים של תל-אביב בפתיחה. בריזיט, ילידת צרפת, בין אלו שהקסימו בתלבושות.

צפרוני ואופירה נבון

יצחק נבון בעת ההפסקה בפואייה המפואר של הבניין החדש מאחוריה נראה גבריאל צפרוני, המנהל הנוכחי של התיאטרון.

מישא אשרוב ודליה פרידלנד

היו בין הבולטים בשחקני דור הביניים של הבימה שאירחו את המשתתפים במסיבת הקוקטייל בתום הצגת חג הסנדלרים.